

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobkyně: **J. a.s., IČO X**
sídlem X
zastoupena advokátem JUDr. Evženem Punčochářem
sídlem Masarykova 439, 252 19 Rudná

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

v řízení o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 7. 2018, č. j. 31839/18/5100-31461-709827 a č. j. 31796/18/5100-31461-709827, ze dne 12. 12. 2018, č. j. 54117/18/5100-31461-709827 a č. j. 53618/18/5100-31461-709827, ze dne 4. 6. 2019, č. j. 22471/19/5100-31461-705264, č. j. 22487/19/5100-31461-705264, č. j. 22529/19/5100-31461-705264, č. j. 19463/19/5100-31461-705264 a č. j. 22540/19/5100-31461-705264, a ze dne 10. 7. 2019, č. j. 28318/19/5100-31461-705264, č. j. 28315/19/5100-31461-705264, č. j. 28484/19/5100-31461-705264, č. j. 28431/19/5100-31461-705264 a č. j. 28552/19/5100-31461-705264,

takto:

- I. V řízení se pokračuje.
- II. Řízení se zastavuje.
- III. Žalobkyni se vrací soudní poplatek ve výši 33 600 Kč. Soudní poplatek bude žalobkyni vrácen z účtu Krajského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku ve výši 68 476,50 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jejího zástupce JUDr. Evžena Punčocháře, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se čtrnácti samostatnými žalobami podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení čtrnácti v záhlaví označených rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadená rozhodnutí“). Žalovaný napadenými rozhodnutími zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Středočeský kraj:
 - ze dne 13. 12. 2017, č. j. 4864793/17/2110-70461-209259, jímž byla žalobkyni vyměřena daň z nabytí nemovitých věcí ve výši 99 604 Kč,
 - ze dne 15. 1. 2018, č. j. 67791/18/2110-70461-209076, jímž byla žalobkyni vyměřena daň z nabytí nemovitých věcí ve výši 76 652 Kč,

- ze dne 9. 4. 2018, č. j. 1658071/18/2110-70461-209076, jímž byl v přezkumném řízení změněn platební výměr ze dne 7. 7. 2015, č. j. 3096068/15/2110-70461-205666, na daň z nabytí nemovitých věcí z částky 28 893 Kč na částku 109 961 Kč,
- ze dne 9. 4. 2018, č. j. 1448381/18/2110-70461-209076, jímž byl v přezkumném řízení změněn platební výměr ze dne 7. 7. 2015, č. j. 3095666/15/2110-70461-209076, na daň z nabytí nemovitých věcí z částky 31 820 Kč na částku 108 876 Kč,
- ze dne 9. 4. 2018, č. j. 1443539/18/2110-70461-209302, jímž byl v přezkumném řízení změněn platební výměr ze dne 5. 10. 2016, č. j. 4169858/16/2110-70461-209302, na daň z nabytí nemovitých věcí z částky 32 256 Kč na částku 131 828 Kč,
- ze dne 9. 4. 2018, č. j. 988162/18/2110-70461-209302, jímž byl v přezkumném řízení změněn platební výměr ze dne 10. 10. 2016, č. j. 4191004/16/2110-70461-209302, na daň z nabytí nemovitých věcí z částky 32 256 Kč na částku 132 904 Kč,
- ze dne 9. 4. 2018, č. j. 1443360/18/2110-70461-209302, jímž byl v přezkumném řízení změněn platební výměr ze dne 22. 11. 2016, č. j. 4664439/16/2110-70461-209302, na daň z nabytí nemovitých věcí z částky 25 536 Kč na částku 120 588 Kč,
- ze dne 9. 4. 2018, č. j. 1428376/18/2110-70461-209076, jímž byl v přezkumném řízení změněn platební výměr ze dne 27. 1. 2015, č. j. 5111019/15/2110-70461-209076, na daň z nabytí nemovitých věcí z částky 31 996 Kč na částku 106 058 Kč,
- ze dne 9. 4. 2018, č. j. 1427604/18/2110-70461-209076, jímž byl v přezkumném řízení změněn platební výměr ze dne 27. 1. 2015, č. j. 510790/15/2110-70461-209076, na daň z nabytí nemovitých věcí z částky 31 996 Kč na částku 106 058 Kč,
- ze dne 18. 5. 2018, č. j. 2909542/18/2110-70461-209259, jímž byl v přezkumném řízení změněn platební výměr ze dne 29. 12. 2015, č. j. 4339331/15/2110-70461-209259, na daň z nabytí nemovitých věcí z částky 28 463 Kč na částku 125 787 Kč,
- ze dne 18. 5. 2018, č. j. 2867297/18/2110-70461-209259, jímž byl v přezkumném řízení změněn platební výměr ze dne 1. 3. 2016, č. j. 793364/16/2110-70461-209259, na daň z nabytí nemovitých věcí z částky 34 609 Kč na částku 136 569 Kč,
- ze dne 18. 5. 2018, č. j. 2903951/18/2110-70461-209259, jímž byl v přezkumném řízení změněn platební výměr ze dne 7. 3. 2016, č. j. 854930/16/2110-70461-209259, na daň z nabytí nemovitých věcí z částky 29 106 Kč na částku 129 966 Kč,
- ze dne 18. 5. 2018, č. j. 2870868/18/2110-70461-209259, jímž byl v přezkumném řízení změněn platební výměr ze dne 31. 3. 2016, č. j. 1390585/16/2110-70461-209259, na daň z nabytí nemovitých věcí z částky 28 869 Kč na částku 123 213 Kč, a
- ze dne 18. 5. 2018, č. j. 2882086/18/2110-70461-209259, jímž byl v přezkumném řízení změněn platební výměr ze dne 7. 3. 2016, č. j. 854695/16/2110-70461-209259, na daň z nabytí nemovitých věcí z částky 33 124 Kč na částku 118 432 Kč.

Řízení o všech výše uvedených žalobách bylo spojeno na základě usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 1. 10. 2019, č. j. 54 Af 28/2018-102, ke společnému projednání, a to pod sp. zn. 54 Af 28/2018.

2. Soud řízení o žalobách usnesením ze dne 9. 10. 2019, č. j. 54 Af 28/2018-108, přerušil do doby pravomocného skončení řízení vedených před Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 2 Afs 213/2019 a sp. zn. 8 Afs 287/2019, jelikož v klíčové otázce pro toto řízení

bylo třeba sjednotit rozkol v judikatuře správních soudů. Jelikož následně Nejvyšší správní soud rozhodnou právní otázku vyřešil v rozsudku ze dne 24. 6. 2020, č. j. 4 Afs 89/2020-44, potřeba přerušení tím odpadla. Proto předsedkyně senátu prvním výrokem rozhodla o tom, že se v řízení pokračuje.

3. V návaznosti na sdělení žalovaného, že hodlá žalobkyni uspokojit, a v soudem určené lhůtě soud obdržel dne 2. 10. 2020 od žalovaného jeho rozhodnutí ze dne 16. 9. 2020, č. j. 32916/20/5100-31461-709827, č. j. 33085/20/5100-31461-709827, č. j. 33247/20/5100-31461-709827, č. j. 33251/20/5100-31461-709827, č. j. 33272/20/5100-31461-709827, č. j. 33292/20/5100-31461-709827, č. j. 33317/20/5100-31461-709827, č. j. 33319/20/5100-31461-709827, č. j. 33323/20/5100-31461-709827, č. j. 34085/20/5100-31461-709827, č. j. 34092/20/5100-31461-709827, č. j. 34117/20/5100-31461-709827, č. j. 34192/20/5100-31461-709827 a č. j. 34229/20/5100-31461-709827, (dále jen „nová rozhodnutí“), jimiž žalovaný postupem podle § 124 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) změnil napadená rozhodnutí tak, že jimi změnil platební výměry správce daně v tom smyslu, že daň z nabytí nemovitých věcí činí 0 Kč.
4. Soud nová rozhodnutí zaslal žalobkyni s výzvou, aby sdělila, zda se cítí být tímto rozhodnutím upokojena. V návaznosti na to zástupce žalobkyně podáním ze dne 16. 10. 2020 soudu sdělil, že žalobkyně byla novými rozhodnutími uspokojena a vyčíslil požadovanou náhradu nákladů řízení odpovídající 60 úkonům právní služby s tarifní hodnotou odvozovanou od snížení vyměřené částky daně novými rozhodnutími oproti původním platebním výměrům.
5. Podle § 62 odst. 1 věty první s. ř. s., dokud soud nerozhodl, může odpůrce vydat nové rozhodnutí nebo opatření, popřípadě provést jiný úkon, jimiž navrhovatele uspokojí, nezasáhne-li tímto postupem práva nebo povinnosti třetích osob.
6. Podle § 62 odst. 4 s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, sdělí-li navrhovatel, že je uspokojen. Soud řízení zastaví i tehdy, nevyjádří-li se takto navrhovatel ve stanovené lhůtě, jestliže ze všech okolností případu je zřejmé, že k jeho uspokojení došlo.
7. Podle § 62 odst. 5 s. ř. s. rozhodnutí, opatření nebo úkon podle odstavce 1 nabývá právní moci nebo obdobných právních účinků dnem právní moci rozhodnutí soudu o zastavení řízení.
8. Podle ustanovení § 47 písm. b) s. ř. s. soud řízení zastaví, prohlásí-li navrhovatel, že byl po podání návrhu postupem správního orgánu plně uspokojen.
9. Vzhledem k tomu, že žalobkyně jednoznačně k dotazu soudu prohlásila, že je novými rozhodnutími uspokojena, postupoval soud podle § 47 písm. b) s. ř. s. a řízení o žalobách proti napadeným rozhodnutím zastavil.
10. Podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.
11. Zaplacený soudní poplatek za každou ze žalob činil 3 000 Kč, celkem tedy bylo zaplaceno 42 000 Kč. Protože řízení bylo zastaveno před prvním jednáním ve věci, soud v souladu s § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích rozhodl o vrácení zaplaceného poplatku

žalobkyni po snížení o 20 % (8 400 Kč), tedy o vrácení částky 33 600 Kč. Soudní poplatek bude vrácen ve lhůtě plynoucí z § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

12. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s., podle nějž v případě zastavení řízení pro uspokojení navrhovatele má navrhovatel právo na náhradu nákladů řízení, ve spojení s § 60 odst. 7 s. ř. s., podle nějž soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných výjimečně zcela či zčásti náhradu nákladů řízení nepřiznat.
13. K upozornění soudu na možnost aplikace § 60 odst. 7 s. ř. s. zástupce žalobkyně argumentoval tím, že v daných věcech šlo o mimořádně složité případy, které si vyžadovaly studium rozsáhlé judikatury, literatury a komentářů, na čemž advokát s klientem pracoval bezmála dva roky. Tomu odpovídají i rozsáhlá vyjádření žalovaného, na něž žalobce obdobně rozsáhle reagoval. Z hlediska žalobkyně je možné v jednotlivých věcech snížit požadovanou náhradu nanejvýše o jeden úkon právní služby.
14. V daném případě soud konstatuje, že zástupce poskytl žalobkyni 50 úkonů právní služby, z toho v každé ze čtrnácti spojených věcí úkony přípravy a převzetí věci a sepisu žaloby a půlúkon sepisu návrhu na spojení věcí, ve čtyřech věcech úkon sepisu repliky, ve dvou věcech úkon v podobě sepisu tripliky a po spojení věcí dva půlúkony v podobě v podobě sepisu souhlasu žalobkyně s uspokojením novými rozhodnutími a sepisu vyjádření k otázce moderace nákladů řízení.
15. Odměna za tyto úkony se přitom neřídí výší „ušetřené“ daně, nýbrž ustanovení § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) pro daný typ úkonů stanoví fixní tarifní hodnotu 50 000 Kč, jíž odpovídá s přihlédnutím k ustanovení § 7 bodu 5 advokátního tarifu tarifní odměna 3 100 Kč za jeden úkon právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 advokátního tarifu, resp. 1 550 Kč v případě půlúkonu právní služby ve smyslu § 11 odst. 2 advokátního tarifu. Již v tomto ohledu je tedy třeba korigovat zcela zcestný výpočet náhrady nákladů řízení předložený zástupcem žalobkyně.
16. Kromě toho v případě spojení věcí se odměna počítá podle § 12 odst. 3 advokátního tarifu ze součtu tarifních hodnot spojených věcí, a to i za úkony uskutečněné před spojením věcí (srov. závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2010, č. j. 1 Afs 96/2007-89, č. 2149/2010 Sb. NSS, jež jsou aktuální i po změně výpočtu výše odměny provedené vyhláškou č. 486/2012 Sb. s výjimkou pasáže o soudním poplatku, která ztratila na aktuálnosti v důsledku přijetí výslovné úpravy v § 6 odst. 9 zákona o soudních poplatcích novelou provedenou zákonem č. 218/2011 Sb.). Žalobkyni tak náleží např. pouze odměna za jeden úkon spočívající v sepisu žalob, jejíž výše se však počítá z tarifní hodnoty 700 000 Kč (14 x 50 000 Kč), a podobně je tomu i u dalších úkonů, jež byly uplatněny ve větším počtu věcí.
17. I přes uvedená pravidla pro výpočet náhrady nákladů řízení však soud dospěl k závěru, že je namístě postupem podle § 60 odst. 7 s. ř. s. redukovat takto stanovenou náhradu nákladů řízení. Při stanovení výše náhrady totiž soud nemohl odhlédnout od skutečnosti, že ve všech věcech se po právní stránce jednalo o totožnou problematiku týkající se výkladu téhož ustanovení zákonného opatření, přičemž se tyto věci prakticky shodovaly i po skutkové stránce. Žaloby byly ve všech případech formulovány takřka shodně, pouze s postupem času do nich byly doplněny některé další argumenty (lze tak vystopovat tři základní podoby žalob s tím, že však základní argumentace je obsažena ve všech beze

změny), a směřovaly proti napadeným rozhodnutím, která jsou obsahově rovněž velmi podobná. V žádné z projednávaných věcí se nevyskytly okolnosti, jež by ji podstatně skutkově či právně odlišily od ostatních věcí. Tím nemá být samozřejmě řečeno, že žalobkyně (resp. její zástupce) mohla (či dokonce měla) formulovat každou z žalob odlišně, nýbrž jen to, že náročnost přípravy zastoupení a sepsání žaloby je diametrálně odlišná v situaci, kdy více žalob směřuje proti rozhodnutím správních orgánů ve věcech, jež jsou skutkově a právně relativně odlišné, oproti situaci jako v projednávané věci, kdy žaloby směřují proti formulačně obdobným rozhodnutím žalovaného ve věcech, jež jsou skutkově i právně srovnatelné. Je zřejmé, že po převzetí zastoupení v těchto věcech zástupce žalobkyně musel nutně zjistit, že skutkový a právní stav je ve všech případech totožný. Postačilo tedy, aby si na základě znalosti relevantních právních předpisů a dostupné judikatury učinil po aplikaci na daný skutkový stav úsudek o právním posouzení věci a na základě toho sepsal „pilotní“ žalobu v jedné věci. V ostatních věcech již musel pouze ověřit, zda se skutkový stav a napadená rozhodnutí podstatně neodlišují. Poté mohl vycházet z předcházející analýzy a při sepsání dalších žalob použít již jednou vytvořený „vzor“, jenž pouze v pozdějších žalobách doplnil o dílčí novou argumentaci. O tom, že se tak skutečně stalo, ostatně svědčí totožnost základu všech žalob a totožnost doplněné argumentace v pozdějších dalších dvou vylepšených verzích žalob v těchto věcech. V dalších věcech tak šlo v zásadě již jen o časově nenáročný a s výjimkou sepsu dvou doplněných argumentací o víceméně administrativní postup, který ani nevyžadoval zvláštní odborné znalosti či schopnosti. Soud přitom nevytýká žalobkyni či jejímu zástupci jakékoliv nekalé úmysly, nepokouší se je ani sankcionovat za zvolený (efektivní) procesní postup. Účelem aplikace § 60 odst. 7 s. ř. s. v dané věci je stanovit spravedlivou výši náhrady nákladů řízení, jež musely být žalobkyní důvodně vynaloženy k ochraně jejích práv, a to tak aby byla výše náhrady oprostěna od multiplikace odměn za opakované úkony, jež byly sice formálně zástupcem uskutečněny, avšak z hlediska obsahového nenaplnějí znaky plnohodnotně provedeného úkonu právní služby. Při hledání tohoto spravedlivého řešení je přitom třeba rozlišovat mezi případy, kdy jsou spojeny věci, v nichž úkony zástupce vyžadovaly relativně samostatnou skutkovou a právní rešerši a argumentaci, v nichž postačí aplikace § 12 odst. 3 advokátního tarifu, a případy prakticky totožných úkonů, jejichž náročnost je v průměru ještě podstatně menší.

18. Soud konkrétně v jiných věcech charakterizovaných mnohočetností totožných žalob (např. ve věcech sp. zn. 51 Af 15/2019 či 43 Af 23/2020) přistupuje ke snížení tarifního základu podle § 12 odst. 3 advokátního tarifu, aby tím zohlednil nižší pracnost zastoupení v prakticky totožných věcech, a to konkrétně na polovinu, což by v případě žalobkyně hovořilo pro výpočet odměny ze součtu tarifních hodnot sedmi věcí (namísto čtrnácti) u úkonů, jež byly zpracovány ve všech spojených věcech. S ohledem na částečné dvojí rozhojnění základní žalobní argumentace by ovšem bylo vhodné redukovat tarifní odměnu méně, aby soud zohlednil i odbornou práci spojenou s doplněním žalobní argumentace. Na druhou stranu však soud přihlédl i k tomu, že ve dvou spojených „pilotních“ věcech žalobkyně již soud rozhodl samostatně pod sp. zn. 43 Af 27/2018, a přitom jí přiznal náhradu nákladů spojených se zastupováním advokátem v plném rozsahu bez použití § 12 odst. 3 advokátního tarifu. Za takového stavu tak již není důvodu se odchýlovat od redukce součtu tarifních hodnot na polovinu.
19. Soud též redukoval počet paušálních náhrad na polovinu, neboť v době užívání bezplatné elektronické komunikace (datové schránky, e-mail) a s ohledem na možnost souborného projednání prakticky identických případů s klientem, má za to, že by nebylo odůvodněné

takto rozsáhle multiplikovat (zde by šlo o 50 náhrad, jelikož u nich se § 12 odst. 3 advokátního tarifu neaplikuje – viz výpočet v odst. 82 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2014, č. j. 9 Afs 80/2013-58) paušální náhrady za hotové výdaje, jelikož k pokrytí jejich důvodné výše postačí i poloviční částka. Dle názoru soudu toto ohodnocení dostatečně odráží nesrovnatelně nižší odborné a časové nároky spojené s přípravou zastoupení a podáním žaloby v těchto dalších věcech, byť si je soud přirozeně vědom toho, že jde pouze o kvalifikovaný odhad, neboť nelze přesně kvantifikovat objem činnosti vykonané zástupcem žalobkyně.

20. Soud tudíž žalobkyni jako náhradu důvodně vynaložených a účelných nákladů přiznal částku v celkové výši 68 476,50 Kč sestávající z odměny advokáta po 9 700 Kč (odpovídající tarifní hodnotě 350 000 Kč, tj. 7 x 50 000 Kč) za dva úkony právní služby [převzetí a příprava zastoupení a sepsání žalob ve čtrnácti (po snížení dle § 60 odst. 7 s. ř. s. v sedmi) věcech podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 12 odst. 3 advokátního tarifu], za jeden úkon po 5 100 Kč (replika zpracovaná jen ve čtyřech, resp. po snížení ve dvou věcech), za jeden úkon po 3 100 Kč (triplika zpracovaná jen ve dvou, resp. po snížení v jedné věci) a za tři půlúkony po 4 850 Kč [návrh na spojení věcí, souhlas s uspokojením a vyjádření se k možnosti moderace nákladů řízení ve čtrnácti (po snížení v sedmi) věcech podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 2 písm. c) a 3 a § 12 odst. 3 advokátního tarifu], ze 25 paušálních částek (1/2 z padesáti úkonů) jako náhrad hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, a z nevrácené části soudních poplatků za podání žalob ve výši 8 400 Kč. K tomu je třeba přičíst náhradu daně z přidané hodnoty ve výši 10 426,50 Kč odpovídající 21 % z uvedených částek (s výjimkou soudních poplatků), protože zástupce žalobkyně je plátcem této daně.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Právní mocí tohoto usnesení nabývají právní moci rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2020, č. j. 32916/20/5100-31461-709827, č. j. 33085/20/5100-31461-709827, č. j. 33247/20/5100-31461-709827, č. j. 33251/20/5100-31461-709827, č. j. 33272/20/5100-31461-709827, č. j. 33292/20/5100-31461-709827, č. j. 33317/20/5100-31461-709827, č. j. 33319/20/5100-31461-709827, č. j. 33323/20/5100-31461-709827, č. j. 34085/20/5100-

31461-709827, č. j. 34092/20/5100-31461-709827, č. j. 34117/20/5100-31461-709827,
č. j. 34192/20/5100-31461-709827 a č. j. 34229/20/5100-31461-709827 (§ 62 odst. 5 s. ř. s.).

Praha 5. listopadu 2020

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu